

عنوان مقاله:

زبان شکست و شکست زبان در شعر اخوان ثالث

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد یعقوبی - استادیار زبان و ادبیات عرب، دانشگاه فرهنگیان ارومیه

رسول زارع - فرهیخته دکترای زبان و ادبیات عرب دانشگاه خوارزمی

سیدعلیرضا حسینی - استادیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه کوثر بجنورد

خلاصه مقاله:

تجربه ی شعری اخوان از آغاز تا پایانش اختلاطی از گفتمان پایایی و شکست هر دو بود. گفتمان پایایی و ماندگاری اخوان عبارت است از تلاش برای ابقای شخصیت روح ملی ایرانی و تکاپو برای اینکه روح ملی ایرانی و ایرانی بودن از آن وضعیت نابسامانی که در زمان وی در آن قرار داشت به سمت وضعیتی آنومیک تر و نابسامان تر پیش نرود و به شکستیوبران گر دچار نشود و ذات و بنیادهای ایرانی بودگی به یک باره فرو نریزد. تجربه ی شعری و نوشتار برای اخوان که ترساز فرو ریزش روح ملی ایرانی را در آن دوره داشت به مثابه ی مقاومت بود. این جا مقاومت نه در معنی شعاری- تبلیغی آن بلکه به مفهوم مانعی برای شکست و نابودی تمام است؛ اما وقتی شکست را با تن و پوستش لمس میکند، با زبانش درمورد شکست نمی نویسد، انگار که زبان نیز خود شکست خورده است؛ بلکه با چهره ای متفاوت این بار با حسی نیرومند از نومیدی و پوچی به تامل می نشیند و نومیدی در زبانش راوی شکست می شود. هدف این نوشتار خوانش شکست در شعراخوان است. ضرورت انجام این پژوهش دگرگونه نگاه کردن به زبان شعری اخوان و از منظری دیگر خواندن اشعار ویاست. شیوه ی تحقیق بررسی اشعاری از اخوان در دو دوره ی قبل و بعد شکست در دهه ی چهل می باشد که مستقیماً زبانشعری وی را تحت تاثیر قرار داده است و این تبیین به وسیله ی تیوری های شکست صورت پذیرفته است. خروجی تحقیق این است که زبان شعری در شعر اخوان در مراحل زبان شکست است که در سطح فرم و محتوا ما این شکست را ملاحظه می کنیم و در مراحل شکست زبان است که به صورت های عدم توانش و حضور در امر فاجعه، آن چنانکه فاجعه با درد ورنج وجودی همراه هست و ماندن در تامل و اندیشیدن در نیستی و انزوا نمایانگر می شود.

کلمات کلیدی:

اخوان ثالث، زبان شکست، شکست زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686599>

